

LUNDS
UNIVERSITET

Varumärkesförfalskning

- En rättssociologisk studie kring lagen och samhället vad gäller handel med förfalskade varor i Kina.

Av: Hanna Severin

LUNDS UNIVERSITET
Rättssociologiska institutionen

Kandidatuppsats (RÄSK02)
Vårtermin 2014

Handledare: Eva Schömer

Examinator: Per Wickenberg

Abstrakt

Kina är idag det land i världen där den absolut största delen förfalskade varor kommer ifrån. I takt med att dagens moderna samhälle utvecklats en konsumism som ständigt växer, har den förfalskade industrin vuxit sig stor och omsätter miljarder varje år. Utöver ekonomiska förluster för företag, innebär denna industri även en hälsofara för konsumenten när förövarna förfalskar varor såsom mediciner och alkohol. Industrin faller klart och tydligt inom den organiserade brottsligheten. Syftet med denna studie är att undersöka rätten som styrande instrument i Kina vad gäller varumärkesförfalskning. Uppsatsen undersöker även vad det kan finnas för orsaker och förklaringar till att handel med förfalskade varor verkar vara socialt accepterat i samhället trots att det är olagligt i kinesiska regleringar. För att svara på frågeställningen samt tillgodogöra syftet för denna uppsats har jag tagit med en bakgrundsdel vilken förklarar hur det kinesiska samhället ser ut kulturellt sätt. Utöver det har intervjuer genomförts med några nyckelpersoner där samtliga har god erfarenhet av Kina och dess affärsklimat ur dels en samhälls- men även en juridisk synvinkel. Ämnet är viktigt att studera då den falska industrin lever på att indirekt förstöra för någon annan, något konsumenten kanske inte alltid tänker på. Resultatet av denna studie blev att Kinas regleringar kring varumärkesrätt egentligen är väl utvecklade. Det som fallerar är dels implementeringen av lagen som sådan från myndigheternas sida men även att man både i samhället och i högre instanser som myndigheter och ända upp i det styrande partiet tar emot mutor och sysslar med klart korrupta vägar för att hålla den förfalskande industrin levande. Samhällsnormen kring att tjäna pengar och ha ett stort relationsnät är dessutom en bidragande faktor till att handeln med förfalskade varor är så stor som den är. Något av det som idag saknas och som man skulle behöva för att råda bot på problemet är bland annat preventiva åtgärder i tidigare stadier, bättre regelefterlevnad samt större transparens vad gäller dokumentation från myndigheternas sida.

Innehållsförteckning

Abstrakt	3
1. Inledande kapitel	7
1.1 Inledning	7
1.2 Syfte	8
1.3 Frågeställningar	9
1.4 Avgränsning	9
1.5 Bakgrund	9
1.5.1 Referenser	10
1.5.2 Normer i Kina, face	10
1.5.3 Relationer, Guanxi	11
1.6 Metod och genomförande	13
1.6.1 Metodval	13
1.6.2 Kvalitativ intervju	13
1.6.3 Tillvägagångssätt	14
1.6.4 Urval	14
1.6.5 Forskningsetik	15
1.6.6 Analysmetod	15
1.6.7 Metodkritik	16
2. Teori	17
2.1 Konsumtionsteori	17
2.2 Teori om etik	20
2.3 Teori om normer	22
3. Rättsliga ramar	24
3.1 Kinesisk rätt	24
3.1.1 Allmänt och indelning	24
3.1.2 Artikel 57, vad är ett intrång?	24
3.1.3 Artikel 58, användning av varumärke	25
3.1.4 Artikel 59 och 60, överträdelse eller ej?	25
3.1.5 Artikel 61, befogenheter	26
3.1.6 Artikel 62 och 63, straffrättsliga påföljder	26
3.2 TRIPS-avtalet	26
4. Några röster genom intervjuer	29
4.1 Problemets omfattning	29

4.2 Lagstiftning	30
4.3 Prevention	31
4.4 Internationella samarbeten.....	32
4.5 Varför sätter man inte stopp?	32
4.6 Relationer och orsaker	33
4.7 En annan synvinkel.....	34
5. Analys och diskussion.....	37
5.1 Förfalskning	37
5.2 Lagen	38
5.3 Samhället.....	39
6. Avslutning.....	42
7. Framtida forskning	43
8. Litteraturlista	44
9. Bilagor.....	47
Bilaga A.....	47
Bilaga B.....	48

1. Inledande kapitel

1.1 Inledning

Under hösten 2013 genomförde jag en praktiktermin utomlands då jag arbetade på ett säkerhetsföretag i Beijing, Kina. Detta gav mig även möjlighet att resa till både Shanghai och Hong Kong vilket gjorde att jag fick tämligen god insikt i det kinesiska samhället. Under min praktik arbetade jag med ett projekt rörande varumärkesförfalskning och detta blev starten på ett intresse kring ämnet som sedan funnits kvar. Under min tid i Kina genomförde jag intervjuer med företag från olika industrier. Vi pratade mycket kring organiserad brottslighet, ekonomiska förluster, bristande myndighetsutövande och prevention inom området varumärksrätt. Detta fick mig att öppna ögonen för problemet med förfalskade varor i Kina. Det som dock gjorde att jag fastnade för detta ämne inför kandidatuppsatsen, var en händelse som inträffade under en av mina goda vänners besök hos mig i Kina. Hon var hos mig under en veckas tid och självklart hade vi planerat in olika kulturella ”måsten” och sevärdheter som man bör besöka under en resa till Kina. Min vän hade dock även siktet inställt på något helt annat än att bestiga kinesiska muren eller att vandra runt i förbjudna staden, nämligen att besöka Silk Market. Sagt och gjort, sista dagen spenderades från tidig förmiddag till sen kväll inne på denna sjuvåningsmarknad, fylld till bredden med falska jeans, jackor, teknikprylar, skor, väskor och mycket annat. Min vän fick med sig så mycket kläder och produkter hem att resväskan höll på att spricka.

Detta ökade mitt intresse för problemet med förfalskade varor som jag tidigare bara sett ur ett företagsperspektiv. Jag började fundera kring vad som driver en människa till detta ha-begär kring kläder och ting. Dock blev jag mest fundersam över vad det är som gör att samhället skapat denna hysteri kring en olaglig företeelse och hur denne kan figurera fritt trots tydlig lagstiftning emot det. Jag blev intresserad av att studera hur handel med förfalskade varor kan vara socialt accepterat och vad detta innebär utifrån ett rättssociologiskt perspektiv. Jag ville studera hur varumärkeslagen i detta fall blir dysfunktionell men även hur samhället upplever problemet i detta gigantiska land. Till min hjälp har jag utöver litteratur tagit hjälp av en rad kunniga människor med mångårig erfarenhet av Kina som ställt upp på intervjuer. Vidare kommer uppsatsen att analyseras med hjälp av Zygmunt Baumans konsumtionsteori samt hans teori om etik. Jag kommer även att använda mig av Matthias Baier och Måns Svensson för att förklara normer i samhället samt Thomas Mathiesens studier kring lagen och samhällets växelverkan.

1.2 Syfte

Syftet med denna uppsats är att undersöka rätten som styrande instrument i Kina när det gäller varumärkesförfalskning. Jag vill ta reda på hur det kommer sig att ett land med förbud mot varumärkesförfalskning ändå tillåter det att figurera fritt dagligen. Mitt syfte är även att undersöka hur det kan komma sig att handel med förfalskade varor är socialt accepterat i samhället. Denna tes, om att handel med förfalskade varor är socialt accepterad, bygger jag på mina erfarenheter under min praktiktermin i Kina där jag besökte många av marknaderna med förfalskade produkter i studiesyfte. Dagens problematik med handel av förfalskade varor är inte bara stor i Kina utan även i andra länder

([http://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/com/2003/0046/COM_COM\(2003\)0046_SV.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/com/2003/0046/COM_COM(2003)0046_SV.pdf)).

Dock är det så att det i Kina produceras och säljs mer förfalskade produkter än i något annat land och dessa produkter kommer ifrån olika industrier och är allt ifrån kläder, skor och smycken till alkohol och mediciner

(<http://www.tullverket.se/download/18.4f3ff6ed1370f42d38b1e5a/1371032637155/f%C3%B6rfalskade+varor,+vad+inneb%C3%A4r+det+att+k%C3%B6pa+tv101.92.pdf>).

I Kina har man öppet stora marknader där man säljer falska varor till låga priser vilket lockar turister och har gjort förfalskningsindustrin stor. Detta arbete kommer att utgöra en ansats till att närma sig en förklaring till hur man i ett samhälle med tydlig lagstiftning gällande varumärkesrätt, samtidigt ändå har en öppenhet med att arbeta med något olagligt. Uppsatsen kommer därmed att försöka ge förklaringar till hur rätten i Kina fungerar vad gäller varumärkesförfalskning, i jämförelse med samhället. Jag kommer att undersöka hur några av de bakomliggande kinesiska normerna ser ut som gör att handel med förfalskade varor är socialt accepterat men olagligt i lagtext. Utöver att behandla och svara på mina frågeställningar kommer uppsatsen även att ta upp viktiga aspekter av ämnet såsom hur man förebygger problemen med förfalskade varor i Kina, varför problemet har nått den omfattning det faktiskt har, samt vilken påverkan rätten egentligen har på samhället i frågan. Med ovanstående som bakgrund blir mina frågeställningar således följande:

1.3 Frågeställningar

- Hur kan rätten anses fungera som styrande instrument i Kina när det gäller varumärkesförfalskning?
- Vad kan det finnas för förklaringar till att handel med förfalskade varor är socialt accepterat i det kinesiska samhället?

1.4 Avgränsning

Uppsatsen avgränsas till att omfatta Kinas lagstiftning om varumärkesrätt, Trademark Law of the People's Republic of China (<http://en.pkulaw.cn.ludwig.lub.lu.se>). Det finns även samband till internationella konventioner och avtal vilka blir aktuella i denna uppsats, i synnerhet det internationella TRIPS-avtalet (<http://www.regeringen.se/sb/d/2653/a/215504>). Dock kommer jag vad gäller TRIPS-avtalet att fokusera på varumärkesskyddet i relation till den kinesiska lagstiftningen. Angående varumärkesförfalskning kommer uppsatsen att rikta sig mot varor såsom detaljhandel (kläder, skor och smycken) men även handel med alkohol och mediciner. Viktigt att poängtera är att syftet i denna uppsats är att ge en generell bild kring hur handeln med förfalskade varor ser ut, därför kommer jag inte att gå djupare in på en viss industri eller en viss vara. Eftersom uppsatsen även ämnar ge en bild utav den samhälleliga synen i Kina vad gäller varumärkesförfalskning, avgränsar jag mig till det kinesiska samhället genom de röster som blir hörda genom mitt val av metod. Mina frågeställningar är väldigt breda och det är princip omöjligt att i en kandidatuppsats redogöra för hur det ser ut i hela landet. Jag vill noggrant understryka att uppsatsen avser att göra anspråk på några förklaringar till hur rätten fungerar samt hur samhället ser ut i Kina vad gäller varumärkesförfalskning. Därför betonar jag att denna uppsats endast ger en generell bild och närmar sig en förklaring till problemet.

1.5 Bakgrund

Studier inom ämnet varumärkesförfalskning har mestadels genomförts inom ämnen såsom ekonomi och handelsrätt. Forskningen har mestadels riktat sig till bland annat ekonomiska förluster för företagare och det är därför jag anser att denna studie fyller en kunskapslucka då den har en kriminologisk och rättssociologisk utgångspunkt. En viktig grund i denna uppsats var att hitta tidigare forskning vilken kunde förklara de samhälleliga företeelser som ligger till grund för att handel med förfalskade produkter är socialt accepterat.

Den litteratur jag valde och som utgör en bakgrund till detta arbete är skriven av Thomas Lagerqvist och Ulf Ohrling från advokatfirman Mannheimer Swartling. Deras verk heter ”Quotations from a China Practice” och bygger dels på författarnas mångåriga erfarenheter av Kina i affärsmässiga sammanhang, men även vad gäller att leva i det kinesiska samhället, under det kinesiska styret och med den växande kinesiska marknaden. Boken bygger även på flertalet artiklar och böcker skrivna av bland annat kinesiska författare och företagare samt personer som har arbetat i Kina under många år. Detta avsnitt är av vikt för uppsatsen för att skapa förståelse för hur det i Kinas samhälle är socialt accepterat att producera och sälja falska varor. Det finns nämligen bakomliggande normer som gör det acceptabelt att man i det kinesiska samhället kan tjäna pengar på allt, lagligt eller olagligt.

1.5.1 Referenser

Några av de referenser författarna använt i ”Quotations from a China Practice” är även relevanta för denna uppsats. Samtliga författare har skrivit artiklar eller litteratur om Kina ur ett samhälls- eller affärsperspektiv. En av dem är Catarina Lilliehöök som har skrivit om det vardagliga livet i Kina och olika hinder man kan stöta på. Hon behandlar de kulturella skillnaderna som finns och vilka effekter de kan medföra, vilket man inte alltid tänker på. Boken heter ”Inga problem” eller ”Mei Wenti” på kinesiska (Lilliehöök, 2007). Ett annat verk, ”Kina- vår tids drama”, är skrivet av Börje Lundgren som är Asienexpert och var Sveriges ambassadör i Kina under åren 2002-2006. Hans verk svarar på allt man behöver veta angående Kina; hur, vad och varför (Lundgren, 2009). Slutligen kan man även ta författaren Lin Yutangs verk ”My Country and My People” i beaktning inom ramarna för denna uppsats. Verket är relativt gammalt men fungerar ungefär som en handbok i vardagligt liv i Kina och varför samhället ibland fungerar som det gör samt varför situationer emellanåt dyker upp när man minst anar det (Yutang, 1936; Lagerqvist, Ohrling 2011:157-161).

1.5.2 Normer i Kina, *face*

En av de mest centrala aspekterna i det vardagliga samhället är vikten av pengar. Det spelar inte så stor roll hur du tjänar dina pengar, det viktiga är att du har ett kapital och ju större desto bättre. Har man mycket pengar får man samtidigt också mycket *face*. Det kinesiska uttrycket *face* innebär att du genom ett kapital, exempelvis pengar, kommer uppnå en viss status. Normen och det viktigaste i det kinesiska samhället är att du ska införskaffa mycket pengar, och därigenom få *face*. Vikten ligger således inte vid hur du skaffar ditt kapital, även om det så var på olagliga vägar (Lagerqvist, Ohrling 2011:43).

Det finns två olika typer av face; *lian* och *mianzi*. Det sistnämnda, och mest relevanta, används i en kommersiell kontext och är oftast vad man stöter på i samband med kulturella skillnader. Mianzi står för prestige och det goda ryktet samt framgång som exempelvis rikedom. Man skulle kunna säga att det är en typ av erkännande baserad på hur omvärlden ser på en individ. En stark föregångare till vikten av face är respekten för hierarki i det kinesiska samhället vilket dagligen präglar invånarna vad gäller hur man talar och agerar mot äldre människor och vilken position man har i samhället (Lagerqvist, Ohrling 2011:44).

Något som är viktigt i det kinesiska samhället är att inte förlora sitt face. Det värsta man kan göra är att förolämpa eller kränka någon inför någon med hög status i samhället. Det kan även ha att göra med ett felaktigt affärsförslag vilket inte uppfyllde förväntningarna. Om du bidrar till att en person förlorar face kommer du själv med all säkerhet förlora respekten inte bara hos personen i fråga, utan även hos de som bevittnade incidenten. Det viktigaste man kan göra för att skapa face är således att visa respekt för andra människor. Detta är bara en av de bakomliggande sociala koder eller normer som formar det vardagliga livet i Kina (Lagerqvist, Ohrling 2011:44-45).

1.5.3 Relationer, Guanxi

Vikten av goda relationer både privat och i affärssammanhang är viktigt i det kinesiska samhället. Enligt Lagerqvist och Ohrling kan man inte alltid lita på att människor följer avtal och underskrifter på ett papper, goda relationer är mycket viktigare än rättsliga regleringar. Dessa relationer kallas i Kina för *Guanxi* och detta är också ett kulturellt bundet fenomen (<http://www.svenskkinesiskaforeningen.org>). I affärssammanhang finns det en form av *guanxi* beträffande kontaktnät och partners man samarbetar med. Affärsmentaliteten kan vara som sådan att *"you scratch my back, I scratch yours"* vilket dock även innebär att *"håller du mig om ryggen, håller jag dig om ryggen"*. Det spelar ingen roll vad man är ute efter, att ha god *guanxi* till viktiga personer är av stor betydelse. Det kan vara bra att ha god relation till någon inom en myndighet, det kan i synnerhet vara bra att ha goda relationer med någon inom polisen. Skulle en person mot förmodan känna någon med kontakter i det kinesiska partiet, finns det inte mycket att oroa sig över. Såvida du håller god kontakt med dem och hjälper till med vad som kan tänkas behövas, kommer de hålla dig om ryggen i vått och torrt (Lagerqvist, Ohrling 2011:46).

Det gäller dock att vara försiktig till vem man ålägger sitt förtroende, vilket inte minst återspeglas i citatet: "*Guanxi can be a pill but it can also be poison*" - *Wenxi Li* (Lagerqvist, Ohrling 2011:49). Guanxi är ett ständigt givande och tagande och några skulle nog dra paralleller till korruption när man talar om dessa typer av "tjänster". Det gäller alltså att vara på sin vakt. Guanxi kan vara din bästa vän eller din värsta fiende. Sköter man inte sina relationer på ett genuint och ärligt sätt, är det lätt att bli lurad på sin egen bekostnad. Däremot om man spelar sina kort rätt, har man starkare relationer än man någonsin haft genom kinesisk guanxi (Lagerqvist, Ohrling 2011:50-51). Termer som face och guanxi kan vara svårt att relatera till om man inte själv arbetat eller bott i Kina. Det låter som någonting fiktivt och kulturellt skapat som inte längre spelar så stor roll. Sanningen är dock att dessa samhälleliga koder kan vara viktigare än något annat, mycket viktigare än att följa regler och lagar. Därför är det av yttersta vikt att följa dessa normerande samhällskoder i en miljö som Kinas (svenskkinesiskaforeningen.org).

I denna uppsats är avsnittet om det kinesiska samhället och kulturen viktig, särskilt eftersom uppsatsen rör sig inom det rättssociologiska fältet. Vikten och intresset av det kinesiska samhällets normer ökar i ett senare skede av uppsatsen då även den rättsliga delen är presenterad för att se om samhället och lagen växelverkar eller om något sådant inte existerar inom ämnet för varumärkesförfalskning. Jag vill även poängtera att det skulle vara problematiskt att inte beakta både lag och samhälle i denna uppsats, något som inte enbart är unikt för det kinesiska samhället utan för samhällen i stort. Det är nämligen lättare att skapa förståelse för hur ett samhälle fungerar genom att ta lagen och samhällets växelverkan i beaktande. Utan en interaktion mellan lag och samhälle är det svårt att få en klar bild av hur saker och ting ser ut. Detta är dessutom välkända aspekter ur rättssociologin som inte minst Thomas Mathiesen skrivit mycket om (Mathiesen 2010:18).

1.6 Metod och genomförande

1.6.1 Metodval

Syftet med denna uppsats är undersöka hur rätten fungerar som styrande instrument i Kina vad gäller varumärkesförfalskning. Uppsatsen ämnar dessutom undersöka några av de bakomliggande normer vilka gör att handel med förfalskade varor verkar vara socialt accepterat i det kinesiska samhället. För att kunna besvara frågeställningen ifall rätten anses fungera som styrande instrument vad gäller varumärkesförfalskning samt vad det kan finnas för orsaker till att varumärkesförfalskning är socialt accepterat och tillgodose syftet i denna uppsats använde jag mig av kvalitativa intervjuer som metod. Jag valde att intervjua några nyckelpersoner som skulle kunna ge mig värdefull information eftersom frågeställningen är tämligen bred. Jag fick kontakt med två av mina informanter via en bekant som även denne arbetar i Kina. Genom dem fick jag sedan mailadresser till de övriga informanterna som jag sedan kontaktade och stämde träff med. Mina informanter har insikt i det kinesiska rättssystemet samt i det kinesiska samhället genom många års erfarenheter av att arbeta på plats i Kina. Dessutom intervjuade jag några kineser som arbetar på en av marknaderna i Kina och dessa intervjuer genomfördes på engelska. Jag utgick inte ifrån en hypotes utan denna hoppades jag finna under studiens gång, därmed är denna studie av induktiv karaktär (May 2001:47-48).

Inom ämnet för denna uppsats var jag visserligen intresserad av att skapa en generell bild av varumärkesförfalskning, men jag ville gå in djupare med problemet och få fram kvalitativa svar utifrån personer som verkligen har kunskap inom ämnet. Ett argument till fördel för användandet av kvalitativa intervjuer i denna uppsats var mitt relativt komplicerade och på något vis känsliga ämne. Hade jag valt en annan metod som exempelvis enkäter, är jag rädd att mitt bortfall blivit stort och att mina svar inte hållit lika god kvalitet. Genom en kvalitativ intervju ges dessutom större utrymme för informanten att själv utveckla svaret istället för exempelvis enkätstudier med helt förbestämda frågor (Ejvegård, 2009:33).

1.6.2 Kvalitativ intervju

Valet att genomföra intervjuer var för denna uppsats självklar eftersom man därigenom får mer utförliga svar och utrymmet till följdfrågor är stor. Intervjuerna följde en förbestämd semistrukturerad intervjuguide (se bilaga) och frågorna ställdes med plats för vidare diskussion.

Trots en semistrukturerad intervjuguide var jag noga med att ändå till viss del “styra” intervjun så att denne inte svävade in på en alltför juridisk inriktning istället för den rättssociologiska (Ryen, 2004: 48). Varje intervju inleddes med en presentation av arbetet och mig själv följt av en presentation av intervjupersonen. På så vis fick jag god insikt i viktiga aspekter såsom hur många års erfarenhet informanterna hade av Kina samt vilka kunskaper om Kinas samhälle och rättsliga system informanten hade.

Innan varje intervju såg jag till att vara väl förberedd inom mitt ämne och även kring företaget eller arbetsplatsen där min informant var anställd, detta för att ge ett professionellt intryck och för att underlätta eventuell förvirring vid oförberedda följdfrågor. För att införskaffa information om företagen så sökte jag på företagsnamnen via internet, på så vis kunde jag läsa mig till vad företaget och dess anställda arbetade med. Jag fann även att några av mina informanter dessutom skrivit en del litteratur som jag läste utvalda delar av inför våra möten för att vara väl förberedd. Utöver det läste jag även några artiklar som var relaterade till mina informanter eller företagen de kom ifrån för att öka min egen kunskap innan vårt möte. Trots dessa förkunskaper försökte jag att gå in i varje intervju med öppet sinne, utan förutfattade meningar. Detta är självklart svårt att göra då man oftast tenderar att bli alltför subjektiv istället för objektiv (Ejvegård 2009:19). Något som jag anser underlättade för mig själv vad det gäller att inte gå in med förutfattade meningar, var att inte prata alltför mycket om det jag lärt mig innan mötet på egen hand, utan endast lyssna på mina informanter.

1.6.3 Tillvägagångssätt

Till en början hade jag ambitionen att genomföra samtliga intervjuer person mot person men då diverse hinder dök upp fick jag lösa problemet på bästa sätt (Ryen, 2004:58). Det är önskvärt att göra intervjuer direkt med en person eftersom detta underlättar kommunikationen, exempelvis genom att vara extra känslig för tonlägen och formuleringar, men även kroppsspråk. I detta fall var det dock inte möjligt, varpå tre av intervjuerna gjordes öga mot öga på plats i Peking, två stycken gjordes via telefon och en per mail. Mina informanter var väldigt öppna och hjälpsamma och jag var välkommen att maila eller ringa om jag hade fler frågor. Varje intervju hölls i mellan 45 minuter till en timme.

1.6.4 Urval

Jag var noga med att mina informanter skulle kunna förmedla den kunskap jag sökte både angående Kinas rättsliga system men även samhället och dess syn på ämnet kring varumärkesförfalskning.

Därför stämde jag träff med två personer som båda arbetar på en av Beijings största marknader med förfalskade produkter. De har båda två arbetat med att sälja falska produkter på olika marknader i åtta års tid. Jag stämde även träff med en person som har 10 års erfarenhet av Kina och som arbetar som säkerhetskonsult på ett företag i Beijing. Jag höll två möten med två advokater, en per telefon och en per mail. De båda har över 10 års erfarenhet av Kina och kinesisk rätt och har god insikt inte bara i rättssystemet utan även det kinesiska samhället och varför det ser ut som det gör. Slutligen höll jag ett telefonmöte med en person som arbetar för svenska ambassaden i Beijing med kinesisk tillväxt och utveckling. Personen har bott i Beijing i åtta år och har god inblick i både Kinas ekonomi, de rättsliga aspekterna som medföljer varumärkesförfalskning och även hur det är att bo i det kinesiska samhället. Samtliga intervjuer spelades in för att underlätta transkriberingen och detta underrättade jag mina informanter om innan. Jag anser att samtliga av mina informanter gav mycket god information som passade in för denna uppsats vilket även ökar validiteten av svaren (May 2001:96).

1.6.5 Forskningsetik

Mina informanter har jag valt att hålla anonyma vilket jag tror har bidragit till de öppna och ärliga svaren jag fått under mina intervjuer. Att bemöta mina informanter med en ödmjuk inställning var även viktigt för mig. Jag informerade inledningsvis samtliga informanter att jag kunde garantera deras anonymitet. Vidare informerade jag dem om att jag skulle spela in intervjun, eftersom ljudupptagning ibland kan uppfattas som känsligt så var detta viktigt att poängtera. Samtliga informanter samtyckte till inspelning av de genomförda intervjuerna. Jag la även vikt vid att skapa en god relation till mina informanter, i synnerhet de som arbetade på marknaderna eftersom den information jag fick var känslig och eftersom jag ville ha så utförliga och informativa svar som möjligt. Innan varje intervju skickades ett mail ut till samtliga där jag presenterade mig och mitt arbete så att de på något sätt kunde förbereda sig. Detta tror jag var en bidragande faktor till att jag fick bra kontakt med mina informanter (Ryen, 2004:154-164).

1.6.6 Analysmetod

Eftersom jag hade spelat in alla intervjuer var det relativt enkelt att transkribera dem även ifall detta tog tid. Jag valde dock att bara ta med det viktigaste och mest betydelsefulla av intervjuerna då det ofta blir mer prat än endast det mest relevanta. Med relevant menar jag den information som kunde besvara mina frågeställningar och tillgodose mitt syfte.

Den information jag presenterar i analysen och diskussionen är således den jag ansett varit viktigast för utförandet av denna uppsats, detta eftersom jag vill belysa den mest kvalitativa fakta utifrån intervjuerna och besvara mina frågeställningar på bästa sätt.

1.6.7 Metodkritik

Viss kritik kan riktas mot intervjun som sådan då man ofta är mer subjektiv istället för objektiv när man ställer frågorna, i synnerhet följdfrågorna (Ejvegård, 2009:19). Kritik kan även ställas till att göra intervjuer via e-post eller telefon då man inte kan uppfatta kroppsspråk och andra uttryck vilket man kan genom en fysisk intervju. Man kan inte heller förlita sig på att intervjupersonen svarar på alla frågor och att det endast är intervjupersonen som har tillgång till inloggningen. Däremot är det en kostnads- och tidseffektiv metod och det underlättar vid transkriberingen att redan ha intervjusvaren i skrift (Ryen, 2004:197-199). En annan kritik till den kvalitativa intervjun är man förlitar sig på sina informanter då det är dessa som blir den centrala delen i studien, i alla fall utöver litteraturen. Därför är det extra viktigt att man är noggrann i urvalet, hur man ställer sina frågor samt hur man tolkar och transkriberar svaren, något jag verkligen försökt vara. Avslutande kritik är miljön där de fysiska intervjuerna äger rum. Jag valde att genomföra två av intervjuerna på neutrala platser, nämligen ett café, och en av dem på företaget där intervjupersonen arbetade. Detta kan vara viktigt att tänka igenom så att respondenten är bekväm under intervjuns gång (Ryen 2004:93).

2. Teori

I detta kapitel använder jag mig av två olika teorier, båda skapade av Zygmunt Bauman. De fungerar som hjälp till att förklara mina frågeställningar kring rätten som styrande instrument i Kina vad gäller varumärkesförfalskning samt vilka orsaker som kan ligga till grund för att varumärkesförfalskning verkar socialt accepterat i Kina. Den första teorin är Baumans konsumtionsteori. Denna har jag valt att använda som en bakomliggande förklaringsmodell till varför vi konsumenter driver producenter till att tillverka mer och mer förfalskade produkter samt för att förklara hur vi gått från ett produktionssamhälle till ett konsumtionssamhälle. Baumans andra teori handlar om etik och hur vi i dagens samhälle närmar oss en ny typ av etik och moral. Denna teori har jag använt för att förklara dels hur vi konsumenter kanske borde tänka, men även hur producenterna till de falska produkterna egentligen bör förhålla sig till den bransch som blivit en miljardindustri på någon annans bekostnad. Jag har slutligen även använt mig av Matthias Baier och Måns Svensson för att förklara normer i ett samhälle samt Thomas Mathiesens studier kring lagen och samhällets växelverkan för att lättare skapa förståelse om ämnet.

2.1 Konsumtionsteori

Bauman menar att dagens samhälle har gått ifrån att vara ett produktionssamhälle till ett konsumtionssamhälle. Eftersom han inte skriver vad han syftar till när han skriver om ”dagens” eller ”vårt” samhälle, tolkar jag det som att han menar alla dagens moderna samhällen. I denna uppsats kommer jag att använda hans teori utifrån en industrisyn, där fokus ligger på handeln med förfalskade varor. Jag använder Bauman till att förklara det kinesiska samhället eftersom Kina idag är ett stort industriland som kan räknas till att vara ett modernt samhälle. Jag vill börja med att redogöra för vad en konsument är eftersom det är just denne som är en bidragande faktor till att problemet med förfalskade varor är stort i Kina. Konsumenten gör precis det som namnet syftar till, konsumerar. Man använder och konsumerar saker och ting under en konstant process, alltifrån att äta mat till att införskaffa och bära nya kläder och smycken till att leka och använda nya saker (Bauman 1998:39).

Dagens konsument tillskaffar sig materiella ting för att stilla ett ha-begär eller behov som omvärlden skapat genom trender och popularitet. Bauman menar att detta behov inte nödvändigtvis måste vara något som ska tillfredställas för att konsumenten verkligen behöver det för att överleva, utan fungerar mer som ett behov som är socialt skapat. För att kunna konsumera olika typer av varor krävs ett kapital vilket i sin tur gör att varorna blir vår exklusiva egendom vilket, för stunden, stillar det behov vi tidigare kände.

Bauman hävdar att alla samhällen, på ett eller annat sätt, blivit konsumtionssamhällen i den meningen att det finns konsumenter överallt och således också i alla samhällen. Han ställer detta i jämförelse med det tidigare produktionssamhället där fokus istället låg på att producera och spara, där långsiktig säkerhet stod före mänskliga begär. Självklart kommer samhället alltid producera, men skillnaden förr var att normen i samhället var som sådan att man engagerade och formade medlemmarna i samhället till att spela en roll som producenter, mer än konsumenter vilket mer och mer blir dagens norm generellt sätt (Bauman 1998: 42). Problematiskt vad gäller denna uppsats är att svara på när, hur och i vilket skede just Kinas samhälle förändrades från produktionssamhälle till konsumtionssamhälle om man nu vågar hävda det. Kina är fortfarande ett produktionsland och fler och fler företagare från alla världens länder väljer att flytta sin produktion dit (<http://www.mittensrike.se/blogg/att-gora-affarer-i-kina/>). Med bakgrund av Baumans teori om att alla samhällen moderniserats och att i samband med detta har konsumismen ökat markant, så förefaller det rimligt att dra slutsatsen att så även är fallet i Kina. Detta eftersom deras marknad verkar expandera och efterfrågan inom diverse industrier verkar omätlig (http://quest.se/Marknaden_i_Kina.htm). Bauman lägger vikt vid att trots att det förr var fokus på producenterna och att det i dag är mer fokus på konsumenterna, har ju självklart bägge ”parter” alltid funnits då den ena inte klarat sig utan den andra. Producenterna behöver konsumenterna för att överleva och vice versa (Bauman 1998:43-44).

Övergången från produktionssamhälle till konsumtionssamhälle har fört med sig stora förändringar. Den största skillnaden, vilken också blir den mest centrala i denna uppsats, är sättet för *hur* människor tränas till att uppfylla kraven från deras sociala identiteter. Detta innebär alltså hur vi interageras i, och får en plats i, den sociala ordningen. En orsak till detta är de tekniska framsteg som gjort att produktiviteten växer men sysselsättningen blir mindre, magrare och nedskärningarna blir en ny modern princip, menar Bauman. Idealkonsumenten behöver inte ha ständigt engagemang och behöver inte bli fullt tillfredställd, därigenom ses inga begär som slutgiltiga. Istället bör varje engagemang och begär ses ”tills vidare” och gäller endast fram tills begäret för ändamålet försvagats. De konsumerade varorna bör ge omedelbar tillfredställelse, utan dröjsmål och onödigt förarbete (Bauman 1998:42).

Med bakgrund av detta menar Bauman att det traditionella förhållandet mellan behov och tillfredställelse kommer att kastas om. Löftet och förhoppningen om tillfredställelse kommer att föregå behovet och kommer alltid vara större än det *faktiska behovet* för en viss vara.

Begäret blir således det viktigaste för den ideala konsumenten och det är här vi finner de största skillnaderna till det föregående produktionssamhället. Detta begär, skapar ett måste för frestelsen som hela tiden ska underhållas för att konsumenterna ska kunna öka sin konsumtionsförmåga (Bauman 1998:42). Med bakgrund av detta kan man anta att producenterna till de förfalskade produkterna ständigt arbetar för att göra konsumenten nyfiken på mer och dessutom skapa en vision om att det ständigt sker en utveckling trots att man tror man sett allt.

Under modernitetens industriella fas var det ett faktum att man först skulle vara producent innan något annat kunde komma på fråga. I dagens modernitet, konsumenternas, är det istället ett faktum att man i första hand ska vara konsument. Eftersom det numera, med modern teknik, inte behövs lika mycket arbetskraft för att tillverka nya produkter, har konsumenten satts i första rummet och fått ett försprång (http://quest.se/Marknaden_i_Kina.htm). Ett tydligt exempel inom konsumtionen är det rådande modet. Genom att ständigt ändra detta och ersätta gamla versioner av exempelvis kläder mot nya, skapas en efterfrågan på varor. Konsumenterna ska sedan följa detta mode och man blir sedan bedömd, belönad eller bestraffad av samhället beroende på hur mycket du passar in i konsumtionssamhället. Individer har ett ständigt driv till att uppnå en högre klass och konsumtionen blir det verktyg som gör det möjligt att hålla en specifik ställning. Följer man inte detta blir man en otillräcklig konsument vilket kommer resultera i en känsla av bristfällighet och otillräcklighet (Bauman 2008:53).

För att passa in i vårt moderna samhälle och uppfylla alla krav jag ovan skrivit, behövs som sagt kapital. Jag anser att det här skapas utrymme för de förfalskande industrierna att växa eftersom de generellt sett har en billigare produktion än de äkta varorna vilket gör att konsumenten kan köpa varorna för ett billigare pris och på så sätt upprätthålla sin status. Konsumtionsteorin är även central för detta ämne vad gäller efterfrågan på de förfalskade produkterna som produceras och säljs i Kina. Utan efterfrågan skapas inget utbud, det är intressant och se hur konsumenterna mer än gärna köper och brukar falska produkter, vilket i sin tur blir ytterligare en anledning för producenterna i Kina att förlöpa sina kriminella organisationer. Således blir konsumtionsteorin en bakgrund till att förstå hur och varför samhället i Kina fortsätter att producera och sälja falska varor trots att det är olagligt.

Det moderna samhället har skapat hela denna industri för att kunna ha råd med att upprätthålla en fasad där man passar in. Jag tror inte bara att vi gått från ett produktionssamhälle till ett konsumtionssamhälle. Det förefaller som att någonstans längs vägen så har kraven på kvaliteten hos de varor som produceras och konsumeras även sjunkit, det tycks verka som att en längtan efter att passa in och bli accepterad är viktigare än något annat. Detta känns som ett rimligt antagande eftersom indikationerna är som sådana att handeln med förfalskade varor idag är större än någonsin och botemedlet för problemet verkar vara utom räckhåll.

(<http://www.tullverket.se/download/18.4f3ff6ed1370f42d38b1e5a/1371032637155/f%C3%B6rfalskade+varor,+vad+inneb%C3%A4r+det+att+k%C3%B6pa+tv101.92.pdf>).

2.2 Teori om etik

I Baumans verk "postmodern etik" behandlas etik och dess stora frågor vilka rör mänskliga rättigheter, social rättvisa, individuellt beteende och kollektiv välfärd. Han anser att etik i dag inte är samma sak som förr och han ifrågasätter om vi har lämnat etiken bakom oss. Detta skulle enligt Bauman kunna grundas på att det moderna samhället möjliggjort att vi öppet kan uttrycka oss hur vi vill. Tekniken har gjort att vi blivit allt mer bundna och beroende av olika saker i vår vardag i samhället, vi använder dessutom färdmedel såsom bil och flyg i större utsträckning utan att tänka på dess konsekvenser. Bauman menar att man nu måste betrakta etik och moral på ett lite annorlunda vis än förr, då han menar att normer kring rätt och fel blir allt mer utsuddat. Vi närmar oss nu ett annat sätt att vara, bredare vyer vad gäller mänskligt uppträdande och beteende och nu måste man välja sina handlingar själv. Det numera "fria valet" menar Bauman ger utrymme till förvirring i etik och moral då vårt uppträdande inte längre är lika indelat i rätt och orätt (Bauman 1993:50).

Något som kan bli komplicerat i takt med vår nya moderna syn på etiken är hur vi ska bli allmänt accepterade samt hur vi ska respektera och agera mot andra. Det vi ofta inte tänker på, är de handlingar vi utför som inte direkt drabbar den som står rakt framför oss, utan som indirekt drabbar någon eller några andra i längden. När man bestämmer sig för att producera eller köpa förfalskade produkter tror jag att många glömmer bort de konsekvenser som konsumeringen innebär. Konsumeringen medför inte bara att original företagen tar skada ekonomiskt utan det kan även handla om hälsoskadliga effekter av produkter som inte håller samma standard som de äkta varorna gör. Det är i dessa lägen vi måste ha någon slags inbyggd moral. Vad vi och andra människor gör kan få djupa och långvariga konsekvenser som vi varken kan se eller förutsäga.

Det är möjligt att utgå ifrån att många människor säkert är medvetna om att deras handlingar kan medföra negativa konsekvenser, men man tänker att det enskilda handlandet inte ligger till direkt grund för den andres skada (Bauman 1993:55-60).

Mellan våra handlingar och dess resultat finns ett avstånd som vi inte kan uppfatta med vår medfödda uppfattningsförmåga. Dessutom har vi, enligt Bauman, svårt att bedöma kvalitén hos våra handlingar genom att först ta dess verkningar i beräkning. I dagens samhälle, där vi är mer och mer upptagna med egna projekt, tänker man inte på vad ens handling kan utgöra för verkan. Vad vi och andra människor gör får bieffekter som omintetgör det goda syfte vi kanske egentligen hade med vår handling. Det enda vi kanske ville med att köpa en väska eller ett par skor på svarta marknaden eller på en resa i Kina var för egen vinning, för att passa in och för att följa normerna (Bauman 2008:148).

Det man kanske inte tänkte på just i situationen var vilka konsekvenser man gjorde sig skyldig till i längden genom att göda den förfalskande industrin. Dessa typer av handlingar, i form av konsumering, påverkar människor vi möjligen aldrig kommer att träffa. Själva konsumeringen kan eventuellt ha uppstått på grund av ett misstag eller av okunnighet vilket inte direkt kan göra oss moraliskt klandervärda i frågan om att bidra till en fortsatt framtid för den förfalskande industritillverkningen. Det kan ju faktiskt vara så att man inte insåg att den vara man handlade var falsk, eller så bortsåg man från det i stunden då frestelsen blev för stor. Okunnighet skulle även kunna föreligga när man talar om de människor som ligger bakom den förfalskande industrin och som producerar och säljer falska varor dagligen. I dessa situationer får vår inbyggda etik ingen som helst funktion och det är med detta i beaktning som Bauman menar att man måste närma sig etik på ett nytt sätt så att denne kan hitta en väg ut ur den moderna moralen vilken hamnat i en svår vardaglig praxis (Bauman 1993:62).

Bauman illustrerar ett exempel angående etik och handlingars effekter och konsekvenser när det gäller den globala uppvärmningen. Det faktum att många människor sätter sig i sin bil varje morgon för att köra till jobbet är inget som skapar någon nämnvärd förvåning. Det faktum att denna handling sakta men säkert bidrar till att vår planet förstörs leder nog inte till några större reflektioner om den egna handlingens påverkan eller bidrag till miljöförstöringen hos majoriteten av befolkningen. Att just person A kör två mil till jobbet varje morgon och eftermiddag är ju kanske inte den direkta orsaken till den globala uppvärmningen.

Däremot är det den kumulativa effekten av att många enskilda människor gör på samma vis, alltså utför likartade handlingar, som bidrar till att vi som individer blir en klar faktor till problemet vilket senare också blir orsaken till denne (Bauman 1993:32). Precis på samma vis som att vi tar bilen till jobbet på morgonen utan att blinka, tänker nog många när de handlar en falsk produkt. Det förefaller omöjligt att just mitt köp skulle bidra till att någon annan far illa. Etik är antagligen för de flesta något som bygger på hur man agerar mot sina medmänniskor och det blir därför extra svårt att agera ”rätt” när man inte ser orsaksbandet på samma vis. Den ”nya etiken” Bauman talar om, skulle kunna närma sig en etik som går utanför individens upplevelse av världen. Den skulle kunna ta hänsyn till det som vi inte riktigt vet, det som händer som en effekt av något vi gjort. Den skulle även kunna uppfatta vem som drabbas eller var något drabbats, av något vi gjort eller kanske inte gjort (Bauman 1998:68).

Det vi konsumenter inte tänker på är att vi faktiskt stödjer en kriminell organisation när vi köper falska produkter. Den direkta handlingen att köpa en falsk väska kanske inte förändrar läget omedelbart, men i längden blir vi en bidragande faktor till varför detta problem får fortlöpa och att handel med förfalskade varor har blivit en miljardindustri. Dessutom är många konsumenter säkert inte införstådda med att det ofta är samma personer bakom den förfalskade handeln med väskor och skor som även ligger bakom den förfalskade handeln med alkohol eller mediciner vilket skulle kunna innebära livsfara. Handeln med förfalskade mediciner och alkohol har dessutom expanderat på ytterligare ett vis, nämligen genom internet (<http://www.lakemedelsverket.se/malgrupp/Press/puffar/Kampanjen-mot-falsk-och-farlig-medicin-pa-natet---wwwcrimemedicinecom-/>).

2.3 Teori om normer

Med bakgrund av mitt ämne vilket rör varumärkesförfalskning i Kina och normer kring detta, kan man göra en intressant jämförelse med en samhälllig företeelse i det svenska samhället nämligen problematiken med fildelning. På samma vis som att varumärkesförfalskning är olagligt i Kina, är fildelning olagligt i Sverige (Lag om upphovsrätt, 1960:729). Trots regleringar, är varumärkesförfalskning lika socialt accepterat i det kinesiska samhället som fildelning är i det svenska. Det har blivit en inbiten norm att trots lagar och regleringar är det socialt accepterat att ladda ner upphovsrättsskyddat material utan upphovsrättsinnehavarens tillstånd i Sverige på samma vis som den sociala normen i Kina accepterar att man illegalt kopierar någon annans varumärke.

Det finns en hel del forskning vad gäller fildelning och Hydén, Larsson och Svensson har 2009 i en artikel hävdad att så många som tre av fyra svenskar struntar i lagen mot fildelning och att problemet antagligen inte kan hindras med lagar (Hydén, Larsson, Svensson 2009). Intressant med denna jämförelse inom rättssociologin är hur normer i ett samhälle fungerar och skapar egna samhällsliga koder och regler som kan återfinnas i ett samhälle men inte i ett annat. I Sverige har jag nämligen svårt att tänka mig att man skulle kunna bedriva samma typ av produktion och försäljning av förfalskade varor i den utsträckning de gör i Kina. Vi skulle antagligen tycka det var oetiskt och fel att helt obekymrat kopiera någon annans varumärke.

De kinesiska samhällsliga koderna såsom face och guanxi kan man alltså likställa med normer vilka skapar den sociala acceptansen kring handel med förfalskade varor. Baier och Svensson skriver i sin bok *om normer* att kontroll och styrning är en del av en norm och social sammanhållning och integration är en annan. Denne sociala norm kan inte ägas av någon utan tillhör alla. Detta betyder att normen är viktig för den sociala sammanhållningen och spelar stor roll för samhället i stort. Underkastar man sig den sociala kontrollen och följer normen tillhör man gruppen, precis som man i det kinesiska samhället gör när man bortser från lagen och ansluter sig till gruppen som förfalskar andras varumärken. Att följa är att tillhöra och detta blir enligt Baier och Svensson som mest tydligt när man talar om kulturella normer såsom vikten av att tjäna pengar eller att ha goda relationer och guanxi som i det kinesiska samhället (Baier och Svensson 2009:165). Normer som är inbitna på denna nivå kan av diverse anledningar vara svåra att ändra på vilket man även kan se inom ramarna för denna studie då problemet med förfalskade varor ständigt ökar (Baier och Svensson 2009:165).

I en studie som denna är det viktigt att man i normbegreppet även inkluderar rättsliga regler då man på ett bredare vis kan se normerna utifrån samhällsliga system (Baier och Svensson 2009:161). En annan forskare som blir aktuell i denna uppsats är Thomas Mathiesen som även han skriver om samhället och rätten och den växelverkan som ska finnas mellan de båda vilket verkar brista vad gäller Kina och varumärkesförfalskning. Denna uppsats kommer längre ner behandla ovanstående teorier i analys och diskussionsavsnittet.

3. Rättsliga ramar

I detta kapitel kommer jag att presentera några av Kinas rättsliga regleringar kring varumärkesrätt (jämf vår varumärkeslag VML). Avsnittet kommer även att behandla några internationella regler och avtal som finns genom TRIPS-avtalet. Kapitlet behandlar hur lagtexten ser ut, detta för att man ska få en god insikt i hur man i det kinesiska samhället egentligen ska förhålla sig till handel med förfalskade varor.

3.1 Kinesisk rätt

3.1.1 Allmänt och indelning

Folkrepubliken Kinas varumärkeslag antogs för första gången under den femte nationella folkkongressen den 23 augusti 1982. Den ändrades sedan för första gången enligt beslut om ändring i varumärkesrätten under den sjunde folkkongressen den 22 februari 1993. Den andra ändringen genomfördes 2001, sedan följde en tredje ändring i augusti 2013 som trädde i kraft den första maj 2014

(<http://en.pkulaw.cn.ludwig.lub.lu.se/display.aspx?id=14839&lib=law&SearchKeyword=trademark%20law&SearchCKeyword=>). Några av de ändringar som infördes senast är bland annat tidsfrister för beslut efter anmälan, förstäkt skydd mot registreringar i ond tro, högre krav på varumärkesombud samt ökat skadestånd- vilket kan motsvara tre gånger den faktiska skadan samt innebära dryga böter om intrånget upprepas inom en fem års period (<http://www.valea.se/sv/nyheter/2013/ny-varumarkeslag-i-kina>).

Den kinesiska varumärkeslagen är indelad i åtta olika kapitel varav samtliga har ett antal artiklar där varje reglering är presenterad. Varje artikel har i sin tur en eller flera punkter som gör lagtexten mer lättöverskådlig. Ett relevant kapitel för denna uppsats är det sjunde kapitlet vilket innefattar rätten att använda ett registrerat varumärke samt påföljder i de fall någon olovligen dragit vinning av någon annans varumärke. De artiklar som i kapitel sju är applicerbara på mina frågeställningar är artikel 57-62.

3.1.2 Artikel 57, vad är ett intrång?

Den 57e artikeln innefattar sju olika punkter som beskriver hur en handling blir ett intrång i rätten att exklusivt använda ett registrerat varumärke. Den första (1) punkten behandlar det faktum att man inte med hjälp av ett varumärke som är identiskt med ett redan registrerat varumärke, får sälja varor som är identiska med det redan registrerade varumärket. Detta utan att vara licenserad av registratören.

Punkt två (2) behandlar att man inte heller får använda sig av ett varumärke som liknar ett redan registrerat varumärke och som lätt kan leda till förvirring hos konsument. Enligt punkt tre (3) får man inte heller sälja varor i ett redan registrerat varumärkes namn. Punkt fyra (4) beskriver att man inte heller får tillverka eller sälja etiketterna på ett registrerat varumärke som tillhör annan part, utan tillstånd. I punkt (5) går det att utläsa att man inte heller får använda ett substitut på marknaden vilken liknar ett redan registrerat varumärke. Punkt sex (6) tar upp problematiken med att underlätta för någon att använda någon annans varumärke eller att hjälpa någon att begå intrång. Den sjunde (7) och sista punkten beskriver det faktum att man inte heller får förorsaka skada för varumärkesregistratorn (Trademark Law Artikel 57). Denna sista och sjunde punkten gällande skada för varumärket innefattar både ekonomiska förluster men även skada på tredje part vilken kan komma att skada varumärket och dess goda rykte vilket i sin tur kan leda till urvattning i varumärket.

3.1.3 Artikel 58, användning av varumärke

Vidare i artikel 58 beskrivs att man inte får använda ett redan registrerat, eller oregistrerat, varumärke. Ett oregistrerat varumärke innebär att det för andra är ett välkänt varumärke, som exempelvis ett firmanamn, som kan användas för att vilseleda allmänheten. Om någon illojal konkurrens uppstår ska detta hanteras i enlighet med Anti-Unfair Competition Law of the People's Republic of China. (Översatt Anti-illojal konkurrens lag av Folkrepubliken Kina).

3.1.4 Artikel 59 och 60, överträdelse eller ej?

Artikel 59 ligger till grund för artikel 60 och beskriver att varumärkesinnehavaren inte har rätt att hindra någon från att använda varumärket på ett legitimt och lagligt vis. Skulle dock en tvist uppstå ska parterna enligt artikel 60 lösa problemet sinsemellan genom förhandlingar eller, om detta misslyckas, kan berörd part väcka åtal i allmän domstol eller begära att den administrativa avdelningen för industri och handel hanterar tvisten. Om man kommer fram till att överträdelse föreligger, ska den tilltalade parten omedelbart upphöra med överträdelser, varorna och etiketterna ska beslagtogs och förstöras samt böter kan komma att utfärdas. Böterna ligger på högst fem gånger den illegala inkomsten om mängden illegala affärer uppnår till 50 000 CNY (57 350 SEK) eller på högst 250 000 CNY (286 750 SEK) om den illegala vinsten är mindre än 50 000 CNY (www.forex.se). Om intrång begåtts mer än två gånger under en fem års period eller om särskilda omständigheter föreligger, får strängade straff utdömas. Om motparten säger sig inte haft kunskap kring sådant intrång ska försäljning omedelbart upphöra. Vid tvist rörande storlek på skadestånd kan medling begäras.

Man kan även väcka åtal i domstol i enlighet med civilprocesslagen av Folkrepubliken Kina (Civil Procedure Law of the People's Republic of China).

3.1.5 Artikel 61, befogenheter

Enligt artikel 61 har den administrativa avdelningen för industri och handel befogenhet att undersöka och bestraffa överträdelser enligt lagen. De som misstänks för ett brott skall överföras till den rättsliga myndigheten inom skälig tid.

3.1.6 Artikel 62 och 63, straffrättsliga påföljder

Vidare i artikel 62 och 63 föreskrivs att man vid misstanke om intrång i varumärket har rätt att ifrågasätta, utreda, undersöka objekt samt göra inspektion hos den misstänkte. Denne måste även enligt lag sammarbeta. Vidare föreskrivs om skadestånd och förlust och om detta är svårt att fastställa och fallet rör särskilt grova brott med hög ekonomisk vinning eller andra omständigheter får ett skadestånd om max 3 000 000 CNY (3 441 000 SEK) utfärdas (www.forex.se). I de sista artiklarna i detta kapitel står det även om när man blir föremål för straffrättslig påföljd, det är vid exempelvis olovligt användande av ett varumärke, tillverkning av falska etiketter eller klädestaggar eller vid försäljning av falska varor (Trademark Law of the People's republic of China).

Med bakgrund av ovanstående text kan man dra slutsatsen att Kina har en välutvecklad varumärkeslag trots att den ger utrymme till en del förvirring vilket jag kommer återkomma till i senare kapitel där jag även tar upp implementeringen av lagen. Den ovan skrivna texten är bara ett urval av Kinas varumärkeslag vilken som sagt har ytterligare sex kapitel med tillhörande artiklar och punkter. Vad gäller Sveriges varumärkeslag (VML), kan man dömas till böter eller fängelse högst två år vid grovt intrång i någons varumärke, detta vid uppsåt eller grov oaktsamhet. Skadeståndets storlek ska bestämmas utifrån utnyttjandet samt den skada som intrånget medfört. Man tar bland annat hänsyn till utebliven vinst, vinst som den som begått intrånget gjort samt skada på varumärkets anseende, detta regleras i VML 8kap 1§ respektive 4§ (Sveriges Rikes Lag, VML SFS 2010:1877).

3.2 TRIPS-avtalet

Utöver Kinas egna lag som är presenterad ovan är de även med i det internationella TRIPS-avtalet (Agreement on Trade- Related Aspects of Intellectual Property Rights) vilket regleras i WTO (World Trade Organization/ Världshandelsorganisationen). Samtliga medlemsländer i WTO är även bundna att följa TRIPS.

Målsättningen med avtalet är bland annat att minska risken för hinder och störningar av den internationella handeln genom att främja ett effektivt skydd för immateriella rättigheter. Man vill även motverka att reglerna om säkerställandet av immateriella rättigheter utgör handelshinder. Avtalet omfattar bland annat upphovsrätt, patent, varumärken, företagshemligheter och industridesign. Avtalet utgör idag grunden för den verksamhet som Världshandelsorganisationen bedriver och började gälla den 1 januari 1995. Många av reglerna i TRIPS-avtalet är hämtade från äldre multilaterala avtal. Även regler från Pariskonventionen, Bernkonventionen och Romkonventionen har tagits i anspråk i TRIPS (<http://www.kommers.se/verksamhetsomraden/Handelsfragor/Immateriellratt/Utanfor-EU/TRIPS-avtalet-i-WTO/>).

Några av de principer som finns i avtalet innebär bland annat att alla länder ska ha minimiregler för den skyddsnivå för immaterialrätt som står i avtalet. Ett exempel kan vara skyddstiden på ett varumärkespatent vilket inte får vara kortare än 20 år. Avtalet omfattar även förbud mot diskriminering vilket innebär att alla som söker skydd för sitt varumärke ska bli behandlade på lika villkor, oavsett om personen i fråga är medborgare i landet eller inte. Avtalet har även tydliga gemensamma regler vad gäller säkerställandet av skydd för en produkt. Exempelvis återfinns rätten att kunna gå till domstol om man upptäcker intrång i sin ensamrätt. Alla länder måste dessutom ha sanktioner som exempelvis böter mot piratkopiering eller varumärkesförfalskning i stor skala. Dessutom ska tullmyndigheter i varje land hjälpa till att förhindra import av falska varor. Varje år träffas TRIPS rådet under ett par tillfällen för att granska genomförandet av avtalet, alla WTOs medlemsländer finns då representerade. Behovet av balans mellan rättighetshavarna och samhället i stort, alltså konsumenterna, är centralt för immaterialrätten. Detta uttrycks inte minst i TRIPS-avtalets sjunde artikel där man menar att skyddet för immaterialrätt bör bidra till teknisk innovation och spridning av denne till ömsesidig fördel för både producenter och användare. Detta ska således skapa social och ekonomisk välfärd och bidrar dessutom till en balans mellan rättigheter och skyldigheter

(<http://www.kommers.se/verksamhetsomraden/Handelsfragor/Immateriellratt/Utanfor-EU/TRIPS-avtalet-i-WTO/>).

Kina är det land i världen med absolut flest registrerade varumärken, över åtta miljoner i juni 2013 (<http://www.wallengren.se/news1.html?news=20810>). Detta ger i sin tur utrymme till den inte helt okända förekomsten av kopior med ursprung från Kina.

Kina är dock även det land som har en viktig och växande marknad för företag med internationell verksamhet och som räknas som ett tillverkningsland inom många olika industrier. Med bakgrund av detta är det viktigt för ett land som Kina att skydda sina immaterialrättsliga tillgångar och att de implementerar sin lag på ett sätt som fungerar. De har inte bara sin egen lag att rätta sig efter, de är som ovan nämnt även med i internationella avtal vilket förbinder dem att agera och använda straffrättsliga sanktioner om så behövs.

4. Några röster genom intervjuer

I detta avsnitt presenteras den information jag fick genom mina intervjuer. Samtliga informanter har fått fiktiva namn eftersom jag garanterade dem detta. En intervju genomfördes med Carlsson som är av svensk härkomst och har arbetat i Kina i 14 år. Carlsson är expert inom kinesisk tillväxt och utveckling och arbetar åt svenska ambassaden i Beijing. Nästa informant väljer jag att kalla för Larsson, som också är av svensk härkomst. Hen har arbetat på plats i Kina i 20 år, men totalt med Kina sedan 1985 och är advokat på en internationell Advokatbyrå. Olander är min tredje informant och hen har totalt 10 års erfarenhet av Kina, är svensk medborgare och är idag verksam på en Advokatbyrå i Hong Kong. Min fjärde intervju genomfördes med Hällgren som är korruptionsexpert med fokus på Kina och även hen är svensk. Hällgren driver ett säkerhetsföretag i Beijing och har bott där sedan 2006. Slutligen höll jag en intervju med Yin och Cim, två personer med kinesisk härkomst som arbetar inne på den största förfalskningsmarknaden i Beijing, Silk Market. De båda har arbetat inne på marknaden i över nio år. Jag presenterar intervjuerna som en sammanfattning av det viktigaste som framkom efter transkriberingen av materialet. Jag använde mig utav en intervjuguide till Carlsson, Larsson, Olander och Hällgren samt en intervjuguide till Yin och Cim. Detta gjorde jag eftersom jag ansåg att jag behövde ändra frågorna något för att få fram så mycket information jag kunde under samtliga intervjuer (Intervjuguiderna går att återfinna i bilaga A och B).

4.1 Problemets omfattning

Samtliga av mina informanter var alla översens om en sak, varumärkesförfalskning och handel med förfalskade varor är ett stort problem i Kina idag, inte minst för de företagare som årligen förlorar stora summor pengar på de förfalskande produktionerna. I synnerhet är detta problem särskilt omfattande eftersom det inte bara berör en viss industri, utan det berör alla industrier och branscher. Problemet med förfalskade varor blir som mest allvarlig när personer börjar tillverka falska läkemedel och livsmedel, utöver den tidigare etablerade tillverkningen av väskor och skor vilka rör sig i en mindre hälsofarlig zon. Carlsson uttryckte att man i nuläget diskuterar huruvida man ska släppa på copyright inom exempelvis detaljhandeln och helt enkelt låta människor förfalska kläder, skor och smycken eftersom kopieringen ändå visat sig vara omöjlig att stoppa. En annan anledning till resonemanget är att produktionskostnaderna är så pass låga inom detaljhandeln jämfört med exempelvis produktionskostnaderna för läkemedel.

Kort sagt kan det alltså vara en idé att lägga mer resurser på att stoppa förfalskningen inom de industrier som är mest allvarligt drabbade ur ett folkhälsoperspektiv, så som läkemedelsindustrin, istället för att försöka stoppa alla förfalskningsindustrier.

Larsson uttryckte dock att problemet skulle kunna befinna sig i en övergångsfas, eftersom hen tror att fler och fler kineser kommer vilja starta egna bolag och märken framöver. Detta kommer innebära fler kinesiska patent vilket i sin tur kommer att skapa strängare regler kring förfalskning av varor då man vill skydda sina egna tillgångar inom landet. Larsson tror att denna övergång kan vara på väg, dock sker allting väldigt långsamt då landet är stort och under en urbaniseringsprocess vilket innebär att människor flyttar från landsbygden in till städerna. Dock är det många som är utbildade, har låg medelinkomst och inte har råd att bo inne i städerna. Dessutom är problemet med förfalskade varor inte högst upp på agendan för kinesiska myndigheter och blir därmed inte prioriterat i samma utsträckning som andra problem som myndigheterna anser vara viktigare, berättar Larsson. Problemet med falska varor drabbar ju inte Kina negativt som sådant, därför prioriterar man problem som kan komma att skada landets rykte eller utveckling. Förfalskningsindustrin lockar nämligen turister och innebär ekonomisk vinning för Kina och kanske kan detta vara en anledning till att man håller alla marknader med förfalskade produkter öppna.

4.2 Lagstiftning

Kina är ett stort land, med en och samma lagstiftning för hela landet vilket jag diskuterade med mina informanter. De trodde dock att det är det enda rätta då det blivit extremt problematiskt att dela in lagen efter landets provinser. Detta kan jämföras med att införa åtskilda regleringar i Sveriges landskap vilket, precis som man antar gällande provinserna, antagligen skapat osämja i landet. Olander berättade att i Kina används inte praxis på samma vis som i Sverige eftersom inga domar publiceras. Straffen för samma typer av brott varierar även och i en del fall har myndigheterna god insikt i vad som sker men de väljer helt enkelt att inte agera. För att råda bot på detta har säkerhetsministeriet i Beijing inrättat en samordnande funktion som kan agera nationellt. Denna funktion agerar dock främst mot vad myndigheterna anser vara stora ärenden vilka kan få stort medialt värde såsom fall med läkemedel eller livsmedel. Man väljer därför aktivt att bortse från den falska handeln med exempelvis kläder, skor och väskor. På sätt och vis antyder detta att Kinas myndigheter är ögontjänare. Man gör insatser i några specifika fall och ger dessa fall stor medial uppmärksamhet så att omvärlden ska tro att de kinesiska myndigheterna aktivt arbetar mot problemet med förfalskning.

I skuggan av detta kan handeln med falska kläder, skor och väskor fortlöpa som om ingenting hänt. Man har tidigare haft vad Larsson kallar för ”lokala hemmablinda domare” som exempelvis mottagit mutor, vilket försvårat straffrättsliga processer. Detta har man nu försökt göra något åt genom att specialutbilda domare i immaterialrätt vilket främjat rättstillämpningen. Dock är det ett känt faktum att personer med gott om pengar ofta kommer undan svåra situationer, fortsätter Larsson. Med bakgrund av samtalen kring mutor och försvårat myndighetsutövande ledde mina intervjuer ofta in på korruption. Mina informanter talade om korruption som en av de största anledningarna till att handeln med förfalskade varor existerar och som om det nästan blivit ett ”accepterat fenomen” i Kina trots att ingen naturligtvis skulle erkänna det öppet (Haller, Shore 2005:50). Hällgren berättar att det inte finns någon transparens vad gäller domar eller beslut tagna hos myndigheterna. Således finns det ingen som kan följa upp exempelvis domar eller specifika fall som kanske hade behövt beprövats mer än en gång. Hällgren talade även om hur det kinesiska kommunistpartiet, vilket bestämmer över staten, är det största problemet relaterat till korruption, då samtliga i partiet misstänks syssla med olika typer av korrupta handlingar samt hur detta sedan återfinns i nedåtstigande led i samhället. Kinas kommunistiska parti (KKP) är det styrande partiet och har varit detta sedan 1949 (<http://www.ne.se/kinas-kommunistiska-parti>).

4.3 Prevention

En intressant och självklar fråga jag ställde till mina informanter var huruvida kinesiska myndigheter arbetar preventivt för att minska problemen med förfalskade varor. Även här var mina informanter rörande överens om att det i Kina inte sker särskilt mycket preventivt arbete kring ämnet överhuvudtaget, Carlsson uttryckte till och med att det preventiva arbetet i princip är obefintligt. Dock har man som jag ovan skrivit, börjat specialutbilda domare men det måste fortfarande finnas prevention i ett tidigare stadie, innan man kommit så långt som till domstol. Man skulle behöva ett preventionsprogram rörande varumärkesförfalskning som sådan. Detta för att försöka förhindra att ett fall dyker upp från första början. Hällgren uttalade sig om saken på följande vis; *”Självklart är det bra om man kan släcka bränder, men det bästa är om det inte börjar brinna alls”*. Olander uttryckte sig som att man skulle kunna kalla detta för ett systemfel. Hade Kina verkligen velat råda bot på sina problem finns resurserna mycket väl för det. Kina är ett land där partiet kontrollerar allt från medborgarna till otillåten propaganda, därför är det rimligt att anta att de säkerligen hade kunnat kontrollera även förfalskningsindustrin. Det förefaller dock som om de kinesiska myndigheterna endast vidtar de åtgärder man absolut måste, mer i form av punktinsatser för vissa förfalskade industrivaror istället för att lägga resurser på problemets hela omfattning.

4.4 Internationella samarbeten

Kina är som presenterat redan med i en del internationella samarbeten och avtal men man skulle även kunna utvidga dessa internationella samarbeten tror Larsson. Hen fortsätter med att berätta att exempelvis FBI gick in och samarbetade med kinesiska myndigheter för Microsofts räkning i södra Kina vilket visade sig ge mycket positiva effekter. Dock verkar den samlade åsikten hos mina informanter vara att det är Kina som är ansvarigt för att ordna upp sina problem. Dessutom bör man nog inse att folk skapar en ”riktig” affärrörelse att försörja sig på genom de förfalskade produkterna. Som Olander uttryckte det; *”Infringers are business people too”*. Kina behöver en långsiktig plan som inte bara får människor att sluta producera falska varor, de måste även få bort den andra boven i dramat, konsumenten. Man måste för det första stoppa dessa varor från att nå sina köpare, sedan måste man se över försäljningsledet för att slutligen se till att varorna inte lämnar Kina. För att detta ska fungera kan ett bättre samarbete mellan tullgränser vara en idé. Dessutom måste Kina bli bättre på att hantera dokumentation då det finns många fall då man spårlöst ”blivit av med” viktiga handlingar berättar Hällgren. Vad gäller TRIPS-avtalet har Kina länge kritiserats för att inte utdöma tillräckliga skadestånd för fall rörande varumärkesförfalskning, skadeståndet fungerar således inte som den avskräckningsmetod den är avsedd att utgöra

(http://www.kommers.se/upload/analysarkiv/arbetsomr%C3%A5den/wto/muls_övergångstider_i_trips-avtalet.pdf). Dessutom, utgår de kinesiska myndigheterna vid beräkandet av skadeståndsbelopp från värdet av den förfalskade varan, istället för att beakta värdet av originalvaran. Skadestånden är dock som i fler delar av världen inte adekvata, det blir därför viktigare att få stopp på intrångsgörarna, säger Olander.

4.5 Varför sätter man inte stopp?

En möjlig förklaring till varför man indirekt låter problemen med förfalskade varor fortlöpa i Kina skulle kunna vara den enorma tillgång denna bransch faktiskt är. Den sysselsätter enorma mängder människor och omsätter miljarder varje år

(<http://www.tullverket.se/download/18.4f3ff6ed1370f42d38b1e5a/1371032637155/f%C3%B6rfalskade+varor,+vad+inneb%C3%A4r+det+att+k%C3%B6pa+tv101.92.pdf>).

Dock misstänker man att de största summorna pengar hamnar utanför systemet och detta påvisar återigen att samhället är korrupt och att lokal och nationell protektionism är en av de bidragande faktorerna till att branschen fortfarande existerar, menar Carlsson. Problemen med förfalskade varor är dessutom inget direkt hot för Kina, tvärtom sysselsätter det människor och omsätter pengar.

Det förefaller alltmer tydligt som om de kinesiska myndigheterna väljer att se genom fingrarna i vissa avseenden gällande varumärkesförfalskningen, på så vis lever de heller inte upp till de internationella avtal de egentligen måste följa. Detta föranleder frågan om vad man skulle kunna göra för att råda bot på den korruption som är så tätt anknuten till varumärkesförfalskningen och som verkar finnas överallt i samhället. Mina informanter talar om att detta kan röra sig om en utvecklingsfråga då det kinesiska samhället på många sätt fortfarande är outvecklat. Detta blir extra tydligt genom exempelvis lagstiftningen, eftersom denna inte fungerar prejudicerande som de system som finns i västvärlden. Lagstiftningen kring varumärkesförfalskning i Kina är egentligen väl utformad, det är tillämpningen av lagen som är problemet. Man skulle även behöva en större transparens vilket saknas idag. Hade man haft det, hade risken minskat för att någon med förtroendeställning, gömmer sig bakom dolda dokument vilket, exempelvis, kan röra sig om ägande i företag etc. Olander berättar att en viktig faktor vad gäller Kinas utveckling till ett modernare samhälle och diversifierad industrination är framväxten av lokala företag som inte vill få sitt varumärke eller sina varor förfalskade. Detta kommer bli en drivande kraft i frågan likt vi tidigare sett i Japan och Korea vilka förr var starkt förknippade med förfalskningsindustrier. Slutligen är de samhälleliga koder och normer i det kinesiska samhället såklart viktiga även här. Kan en företagare skapa god relation till tullen kan denne i större grad förvänta sig goda resultat när förfalskade varor är på väg över landsgränsen, berättar Larsson.

4.6 Relationer och orsaker

För att återknyta till mitt bakgrundskapitel tidigare i uppsatsen, fick jag även genom mina intervjuer en syn på hur det fungerar i det kinesiska samhället angående relationer och god guanxi. Mina informanter var främst ense om att grunden till problemen med förfalskade varor är det parti som idag styr Kina. Människor förlitar sig även i större utsträckning mer på den klassiska traditionen om vikten av relationer och bryr sig desto mindre om lagen som sådan. Starka relationer gör dessutom att man de facto kan röra sig utanför lagsystemet. Man förväntar sig till exempel att de som utsätts för varumärkesförfalskning ska vara mer proaktiva, gör man inget för att skydda sitt varumärke så vilar även skuld och ansvar på denne om förfalskning senare uppdragas. Olander uttryckte att Kina dessutom har ett extremt klass-samhälle med en utpräglad *"eat what you kill"* attityd. Om alla bryter mot regler och lagar nästan hela tiden så urvattnas även det sociala trycket och kvar blir det som kallas korruption och bristande regelefterlevnad.

Kanske skulle det vara så att man behövt stängare straff överlag som i så fall kunnat fungera avskräckande, men det faktum att tillämpning av lag inte fungerar som den ska i kombination med svag regelefterlevnad är fortfarande de största problemen. Lagen blir dysfunktionell inom varumärkesförfalskningen i den bemärkelse att lagstiftningen finns, men den efterlevs och tillämpas inte som den ska (Vago 2011:31).

Slutligen poängterade Larsson att man i västvärlden måste se på Kina med andra ögon än vad man många gånger gör idag. Hen berättar att man i affärssammanhang ofta pratar om att Kina *nog* kommer att bli mer västerländskt och att problemen kring förfalskade varor kommer att redas ut efter hand om Kina stänger ner marknader och outlets. Dock är det viktigt att vara införstådd med att Kina har en kultur som går över 6000 år tillbaka och är världens äldsta civilisationsstat. Kina har egentligen ingen större relation till västvärlden gällande bland annat kultur, traditioner och politik. Att jämföra så olika samhällen blir problematiskt, därför så är det viktigt att inte jämföra västerländska samhällen som om de vore det rätta och normerande, det kan snarare vara så att det är tvärt om. Kina är ett land som varit väldigt slutet och eget och det skiljer sig från många andra länder. Staten och lagen är underordnad det kommunistiska partiet och så länge partiet byggs på korruption och inte demokrati blir även beteendet i samhället sådant och detta är ytterligare en anledning till att handeln med förfalskade varor kan växa, fortsätter Larsson.

4.7 En annan synvinkel

Men hur ser då problemen ut utifrån de som faktiskt arbetar inom industrin med förfalskade varor ”på andra sidan lagen”? Jag fick möjlighet att tala med två personer, Yin och Cim, som båda arbetar på den största marknaden av förfalskade produkter i Beijing, nämligen Silk Market. De båda berättar att man säljer både falska märken och även märken man kommit på som är snarlika de äkta varornas. De berättar att det fortfarande ser ut och fungerar som det alltid gjort och att det är enkelt att bedriva denna typ av verksamhet. Den enda skillnaden är att man numera gömmer undan de förfalskade varorna lite mer jämfört med förr då man skyltade med dem som mest.

Jag frågade dem angående myndigheterna och ifall de ofta kommer dit och kontrollerar försäljningen. Jag fick svaret att ja, de kommer ofta dit och gör en kontroll, de granskar speciellt om du säljer förfalskade varor. Dock är det nästan alltid någon som i förväg känner till att myndigheterna ska komma och då ser man givetvis till att plocka undan alla produkter innan de kommer.

De berättar även att de är övertygade om att den stora chefen på marknaden betalar mutor till polisen. Vidare berättar de att polisen ibland tar några varor i beslag, det brukar oftast vara från väskbutikerna. I de fallen får butiken straff i form av böter samt konfiskering av produkterna. Pengarna som butikerna får böta går direkt till myndigheterna. Jag frågade sedan ifall samtliga butiksägare inne på marknaden är införstådda med att det de gör är olagligt och ifall de vet hur lagen ser ut och vilka straff de kan komma att få. Svaret jag fick var att ja, alla vet. Många arbetare på marknaden upplever också en rädsla för polisen och får ofta gömma undan produkter berättar Yin. Främst är man rädd för att få böter. Polisen vet om att om de bara försökt hade de kunnat få tag på hur många producenter som helst som sysslar med förfalskade produkter, det som hindrar dem är mutorna från högsta chefen fortsätter Yin. Cim berättar dock att trots mutor, kommer myndigheterna säkerligen att bli tuffare och tuffare i framtiden och det kommer bli svårare att komma undan.

På frågan om de inte känner rädsla för att bli upptäckta, gripna och få böter svarar mina informanter att man inte tänker särskilt mycket på det. *"Alla gör ju det i alla fall och kan någon tjäna pengar vill alla göra det"*, säger Yin. Det blir som att denna inbitna norm gjort att många underkastar sig den sociala kontrollen. På så vis tillhör och utgör man en del av den kulturella kontexten, genom att bete sig på samma sätt som andra gör (Baier, Svensson 2009:165). Yin och Cim berättar att pengar är extremt viktigt och den inbitna normen i samhället är att man ska tjäna pengar på något vis, men att det är mindre viktigt hur man tjänar dem. Dock har de hört talas om att några personer som drev en väskaffär med egen fabrik blev upptäckta och gripna. Polisen beslagtogs 10 lastbilar fulla med väskor och de fick dryga böter. Det största fallet mina informanter hört talas om rörande Silk Market är en butik som fick avveckla sin verksamhet och betala 100 000 CNY (114 700 SEK) i skadestånd (www.forex.se).

Relevant information för uppsatsen var hur mycket pengar en sådan här marknad, med 2000 butiker, egentligen omsätter vilket jag valde att tala med mina informanter om. För det första har samtliga butiker lagt en deposition på 100 000 CNY (114 700 SEK) för att endast öppna en butik. Sedan betalar alla butiker hyra månadsvis, beloppet varierar beroende på butikens läge inne på marknaden men i snitt ligger hyran på 25 000 CNY (28 675 SEK) i månaden. Detta betyder att marknaden drar in ca 50 000 000 CNY (57 350 000 SEK) varje månad, det är 600 000 000 CNY (690 000 000 SEK) om året (<http://www.forex.se/>).

Enligt mina informanter är det oklart vem som äger marknaden men de är övertygade om att det är någon med starka förbindelser till regeringen och att man inte betalar skatt på dessa inkomster. När man får en överblick av dessa summor är man inte längre lika "förvånad" över att de vill ha kvar marknaden... Jag frågade slutligen vad som fanns på platsen innan marknaden byggdes och jag får berättat för mig att där tidigare låg lägenhetshus för militärer. Mina informanter menar att om man till och med kunde riva militärens lägenheter, måste ägarna ha haft mycket goda relationer till regering och myndigheter. Detta eftersom militär är högt rankade i den kinesiska hierarkin, berättar de.

Samtliga av mina intervjuer har ett ständigt återkommande tema. Man talar upprepande om god guanxi, goda relationer, mutor och korruption. I Kina verkar många "gå runt lagen" för att tjäna pengar, istället för att följa den. Detta innebär att om du kan tjäna mer pengar på att vara oärlig i affärer, än att genomföra dem på ett korrekt sätt, väljer du det. Det är oroande hur så många i samhället, från butiksinnehavare till högsta partiet, sysslar med korrupta vägar för att nå framgång, rikedom och det traditionellt viktiga, face. Å ena sidan beklagar sig butiksinnehavarna över att myndigheterna är korrupta, samtidigt som de själva betalar pengar under bordet så att polisen ska se på handeln med förfalskade varor mellan fingrarna. Korruption verkar vara den mest centrala orsaken till att varumärkesförfalskning existerar i Kina. Det verkar dessutom som att många agerar korrupt på ett eller annat vis, allt från privatpersoner till det högsta styrande partiet.

5. Analys och diskussion

I detta kapitel kommer den tidigare presenterade informationen att analyseras med bakgrund av min teori samt den empiri jag fått in genom mina intervjuer vilken ligger till grund för min slutsats. Jag kommer att analysera min text och på så vis besvara mina frågeställningar samt mitt syfte för uppsatsen, vilken varit att undersöka hur rätten anses fungera som styrande instrument vad gäller varumärkesförfalskning samt de samhälleliga förklaringarna till att problemet med varumärkesförfalskning fortlöper i Kina.

5.1 Förfalskning

För att skapa en förståelse för hur problemet med förfalskade varor inte direkt verkar närma sig en lösning utan snarare tycks växa mer och mer, använder jag Baumans teori om konsumtion. Det är nämligen just så att samhällen idag övergått från att vara produktionsbaserade till att nästan uteslutande utgå ifrån konsumtion. Det är detta som ursprungligen ligger till grund för problemet med förfalskade varor och gjort branschen till en miljardindustri

<http://www.tullverket.se/download/18.4f3ff6ed1370f42d38b1e5a/1371032637155/f%C3%B6rfalskade+varor,+vad+inneb%C3%A4r+det+att+k%C3%B6pa+tv101.92.pdf>

Detta begär samhället skapat, att man ska vara klädd på ett visst sätt, ha märkesväskor och teknikprylar, kallar man för trender och det är popularitet bland de olika produkterna som styr över produktion och konsumtion. Numera är det lätt att bli påverkad av exempelvis sociala medier när det gäller trender, följer man inte dessa trender så finns det en risk för att man inte passar in i det moderniserade samhället. Detta kan leda till att man blir placerad i en grupp som står utanför de mer trendinriktade grupperingarna, vilket är mer eller mindre besvärande för oss människor då detta kan verka exkluderande. I det moderna samhället kan man se en förändring, att uttrycka en personlig stil genom kläder och accessoarer har blivit möjligt på ett helt annat sätt än tidigare på grund av ett ökat och mer varierat utbud av produkter. Begäret för materiella ting tycks större än någonsin. Precis som Bauman poängterar i sin teori, är det numera inte ens säkert att du verkligen behöver det du köper, det är ha-begäret som styr och när detta begär stillas upplever vi en sorts tillfredsställelse (Bauman 1998:39). Denna samhällsförändring har varit en stor bidragande faktor till att problemet med förfalskade varor expanderat under de senaste åren. De förfalskade varorna innebär att man kan tillskansa sig dessa materiella ting, som ofta bara är populära under en relativt kort period, för en betydligt mindre summa än vad en äkta vara hade kostat.

Därmed underlättar och tillåter förfalskningsindustrin personer som inte har ekonomisk möjlighet att införskaffa en äkta vara, att ändå kunna följa och delta i trender vilket är samhällsnormen (Baier och Svensson 2009:165).

Det är ett faktum att stor efterfrågan skapar fler tillfällen och anledningar för producenterna att producera det som efterfrågas. Det är naturligt att utan konsument, ingen producent. I dagens samhälle, där vi konsumerar mer än någonsin, har konsumismen bidragit till att mer arbete skapats både för producenterna och för återförsäljarna inom förfalskningsindustrin. Detta på grund av att konsumenterna eftersträvar varor till förmånliga priser. Detta har i sin tur bidragit till att omfattningen på problemet med förfalskade produkter i Kina blivit stor. Trots att Kina är ett av världens största länder och har en välutvecklad lagstiftning har det framkommit att lagen kring varumärkesrätt är mer eller mindre dysfunktionell (Vago 2011:31). Genom mina intervjuer framkom det att man till och med funderat på att släppa på copyright vad gäller exempelvis detaljhandeln, då det nästan kostar mer att försöka förhindra detta stora förfalskningsproblem jämfört med vad det faktiskt kostar att producera varorna.

5.2 Lagen

Genom kinesisk lagstiftning samt genom internationella avtal har man satt en standard för hur man ska hantera immaterialrättsliga problem. Dock, har det visat sig att det preventiva arbetet i Kina är bristfälligt och att ansvariga myndigheter till stor del ser mellan fingrarna angående problemet med förfalskningsindustrin. I regleringarna till varumärkesrätten står det i några av de relevanta artiklarna till just denna uppsats att man inte får använda ett redan registrerat varumärke. Att använda något liknande varumärke som substitut är olagligt och man får heller inte hjälpa någon med att bedriva denna typ av verksamhet (Trademark Law of the People's Republic of China, artikel 57).

Genom mina intervjuer framkom det att man aktivt bryter mot samtliga punkter. Dessutom skulle man kunna säga att de kinesiska myndigheterna själva gör sig skyldiga till medhjälp. Detta genom att aktivt ta emot mutor från butiksinnehavare på de stora förfalskningsmarknaderna och genom att "slarva bort" relevant dokumentation. Detta förstärks ytterligare genom att Kina vägrar hålla viktiga dokument allmänna och att de ständigt endast lyfter fram händelser som är viktiga för landet utåt sett. Därför anser jag att myndigheterna själva gör sig skyldiga till medhjälp av denna typ av organiserad brottslighet.

Kina är ett land som utvecklats mycket de senaste åren, från att ha varit ett slutet land med en stark inbiten kultur till att bli allt mer moderniserat.

Hade det legat i Kinas intresse att få bukt på problemen med förfalskade varor så hade detta förmodligen varit möjligt då de innehar resurserna för att klara av det. Jag tror att en orsak till att man inte väljer att lägga ned resurser på att förhindra förfalskningsindustrin är för att den genererar både arbetstillfällen och ekonomi. Dessutom finns det indikationer på att dessa pengar går utanför systemet i form av mutor till myndigheterna. Det man gjort för att förebygga problemen är att specialutbilda domare i immaterialrätt men jag anser att man borde arbeta preventivt i ett tidigare stadie än när rättegång väntar.

På grund av att Kinas kommunistiska parti styr över staten och tydligt visar att problemet med förfalskade varor inte är prioriterat, har detta naturligtvis blivit någon slags norm i det kinesiska samhället att förfalskningsindustrin är accepterad. En av mina informanter talade om lokal protektionism vilket jag håller med om till fullo. Polisen gör räder på olika marknader men det är alltid någon som vet när de ska göra ett tillslag och mutor i form av ”pengar under bordet” är mer än vanligt (Haller, Shore 2005:50). När till och med staten och myndigheter hanterar problem på detta vis, bidrar det till att det sociala trycket att följa lagen urvattnas. Som sagt har man en väl utvecklad lag men bristen ligger i tillämpningen samt regelefterlevnaden från samhällets sida. En central fråga blir då hur man ska få människor att börja följa lagen i större utsträckning. Ett alternativ att spekulera kring, skulle kunna vara att höja straffen. Dock försvinner inte problemet med tillämpningen av lagen genom att göra sådana ändringar. Detta är ett problem som antagligen komma ta många år att få bukt med eftersom det är så tätt kopplat till landets utveckling. Genom fler kinesiska patent och egenintressen kommer myndigheterna eventuellt bli mer måna om att skydda de nationella företagen. Utöver det kommer eventuellt även normen kring varumärkesförfalskning i samhället sakta men säkert förändras då man vill skydda sina egna intressen på ett annat vis.

5.3 Samhället

Det kinesiska samhället ser inte ut såsom det västerländska samhället gör vilket jag skildrat tidigare i uppsatsen. Jag anser även att vårt västerländska synsätt att se på saker och ting inte nödvändigtvis behöver vara det rätta, eller att vi vet hur man på lämpligast sätt kan hantera ett problem. Därmed är det problematiskt att jämföra dessa olika samhällen utifrån så olika grunder.

Det kinesiska samhället är starkt styrt av relationer, guanxi och face, vilket är mycket viktigare än vad som står i en lag (Lagerqvist. Ohrling 2011:43). Att tjäna pengar och på så sätt få mer face är en viktig aspekt vilket man ganska tydligt kan se i affärssammanhang i Kina.

Sättet man tjänar sina pengar på är inte det viktigaste så länge du har kapital nog att ta hand om din familj samt personer inom din relationskrets. Det kan förefalla som om detta är något fiktivt och kulturellt skapat, men så är inte fallet. Dessa normer och handlingsmönster är minst sagt centrala om man ska göra affärer i Kina och jag tror att man här finner en av anledningarna till att handel med förfalskade varor kan vara så pass stor som den är. Kina har fortfarande i viss mening ett outvecklat samhälle och detta i kombination med bristfällig tillämpning av lag samt korruption gör det möjligt för industrin att leva kvar.

Jag anser nämligen att korruption är just vad de kinesiska myndigheterna ägnar sig åt. Om till och med högsta styret, det kinesiska kommunistpartiet, kan göra det så är det inte konstigt att detta även avspeglas i alla samhällsnivåer. Vad Kina skulle behöva är en långsiktig plan för att få bukt på dessa problem. Man har i några provinser tagit hjälp av internationella organ som exempelvis FBI för att utreda problem med förfalskade varor eftersom processerna är så pass dysfunktionella i Kina. Något annat som antagligen skulle öka medvetenheten kring problemet med förfalskade varor är ifall fler kinesiska patent skulle införas, något jag blev införstådd med under mina intervjuer. Detta skulle antagligen klargöra problemet på ett annat sätt, när det helt plötsligt drabbar landets egna intressen. Detta skulle kunna innebära att problemet närmar sig en övergångsfas vilket på sikt eventuellt skulle minska problemen.

Jag anser dock att man även skulle behöva arbeta mot konsumenterna i större utsträckning, förslagsvis i samarbete med tullverksamheter för att undvika att produkter lämnar landsgränser. Detta eftersom producenterna sakta men säkert skulle förlora sina arbeten ifall konsumenterna måste vända sig åt andra håll för att möta behovet på deras efterfrågan. Bauman skulle antagligen kalla mig för naiv i detta resonemang då hans teori tydligt visar att konsumism är här för att stanna. Faktum är dock att ingen kan veta hur det kommer se ut i framtiden, även om man i viss mån kan göra framtidsprognoser inom vissa ämnen. Självklart kan vi fortsätta konsumera och på så vis också producera, men kanske kan det ske under lagliga omständigheter. Detta leder mig in på att jämföra problemet med bakgrund av Baumans teori om etik, både vad gäller konsumenten men även producenten.

Jag tror att man i många fall inte tänker på vad ens eget bidrag innebär när man som turist köper med sig varor hem från Kina. Förmodligen gäller detta även producenterna bakom de förfalskade produkterna som tycks resonera att; ”om andra ändå handlar med förfalskade varor, spelar det inte så stor roll om jag också gör det.”

I många fall är det nog svårt att i stunden inse att det man bidrar till sker på någon annans bekostnad eller kan vara av skada för denne på längre sikt. Detta orsakssamband kan nog vara svårt att se som konsument i vardagen, jag tror dock att en större medvetenhet kring bland annat etiska aspekter av förfalskningsindustrin hade kunnat motivera en mindre konsumtion av förfalskade varor generellt sätt. En väska eller ett par skor kanske inte direkt innebär mer skada eller förlust än den ekonomiska för företaget som ligger bakom det äkta märket, men det är viktigt att förstå att de människor som producerar de förfalskade väskorna och skorna även står bakom produktionen av förfalskade läkemedel och alkohol, vilken är direkt skadlig för konsumenten (<http://www.lakemedelsverket.se/malgrupp/Press/puffar/Kampanjen-mot-falsk-och-farlig-medicin-pa-natet---wwwcrimemedicinecom-/>).

Att handel med förfalskade varor idag får fortlöpa i Kina är med bakgrund av min analys ett resultat av ett outvecklat och korruptt samhälle där många har siktet inställt på en sak, att tjäna pengar. De signaler myndigheterna och partiet sänder ut till samhället är att det fortfarande är socialt accepterat att bedriva handel med förfalskade varor. Vi som konsumenter skulle kunna sluta handla, men så länge efterfrågan finns och produktionen är i full gång, blir det svårt att förlita sig på att detta kommer ske. Lagstiftningen, som på ett ytligt plan ser bra ut, hade behövt tillämpas på ett helt annat sätt och i en mycket större utsträckning än vad den för tillfället gör. Det preventiva arbetet, som idag är nästintill obefintligt, hade varit i behov av en större satsning och myndigheterna hade behövt sluta utföra korrupta beteenden, exempelvis i form av mutor.

Kanske kan det vara så att man internationellt sett, genom exempelvis TRIPS-avtalet, måste gå på hårdare mot Kina och insistera på att de verkligen ska följa de uppsatta målen och bland annat skärpa sina straff och förbättra tillämpningen av lagen. Man hade även behövt en proaktiv plan för vad man ska göra med alla de människor som just nu sysselsätts genom denna industri. Att besvara frågan om problemet med förfalskade varor någonsin kommer att lösas är omöjligt, men personligen tror jag att genom allt fler kinesiska patent kommer man bli alltmer benägen att skydda sina immateriella rättigheter.

6. Avslutning

Detta komplexa ämne har inte varit lätt att reda ut. Genom denna studie och de intervjuer jag gjort blir svaret på mina frågeställningar att rätten som styrande instrument i Kina inte är fungerande i dagsläget. Lagen är tillräcklig som sådan, det är i tillämpningsskedet som det brister något enormt. Kina väljer aktivt att inte göra någonting åt saken trots att man är med i internationella avtal som kräver att man är proaktiv mot dessa typer av problem. Vad finns det då för samhällsliga förklaringar till detta fenomen och varför är det socialt accepterat? Först och främst tror jag, med bakgrund av min studie, att problemet stavas korruption. Genom att ta emot mutor till höger och vänster, från högsta instans och i rakt nedstigande led i alla samhällsskikt, har detta beteende standardiserats och fungerar således normativt, det har helt enkelt blivit ett accepterat beteende. Det förefaller nästan som att om man missar en chans att tjäna pengar, även om denna chans uppstår på olagliga vägar, så är man inte särskilt smart. Kinas kultur är givetvis även en stor del i varför handel med förfalskade varor är socialt accepterat och med detta syftar jag på deras system med relationer och guanxi. Man håller varandra om ryggen och genom dessa relationsnät har man skapat ett sätt att kringgå lagsystemet.

Jag skulle därför som en slutsats vilja framlägga att detta problem inte bara återfinns i en instans eller i ett led, utan det återfinns i hela samhället. Det blir som en eld som sprider sig och ett problem leder sedan till ett annat. Implementeringen av lagen hade behövt förbättras avsevärt då lagen som styrande instrument i dagsläget är under all kritik. Frågan är dock hur och när det faktum att problemet är socialt accepterat kommer att förändras när man i Kina har en kultur som går över 6000 år tillbaka i tiden. Kanske är det så att man aldrig får bukt med problemet, kanske blir det en smula bättre, eller så blir det inte bättre alls. Detta får helt enkelt tiden utvisa. Som rättssociolog skulle man såklart önska att rätten och samhället i framtiden skapar en växelverkan och går hand i hand, i synnerhet i ett samhälle som Kinas där kultur är viktigare än att följa lagar och regler.

7. Framtida forskning

Denna uppsats har bara precis rört vid problemen med förfalskade varor i Kina. Problemet är stort vilket såklart även ger utrymme till en hel del ämnen inom framtida forskning. Något som absolut skulle behövas studeras närmare är det som ligger oss kriminologer varmt om hjärtat, nämligen prevention. Hur kan man på internationell basis verka preventivt för dessa typer av problem och hur skulle en eventuell handlingsplan kunna se ut för att detta skulle kunna bli möjligt. Intressant att studera närmre skulle även kunna vara en vidare forskning kring Kinas (eller något annat land för den delen) växelverkan mellan lag och samhälle vilken i stort sett är obefintlig just nu inom varumärkesrätten. Hur kan man integrera lagen på en samhällsbasis och vise versa? En annan aspekt att studera kan vara hur man ska få människor att följa lagen i större utsträckning. Ska man höja straffen eller finns det någon annan bakomliggande faktor som kan bli aktuell? Listan kan göras lång över hur man skulle kunna gå vidare med bakgrund av denna uppsats och jag själv anser att framtida forskning inom ämnet behövs.

8. Litteraturlista

Litteratur

- Baier, M. & Svensson, M. (2009). *Om Normer*. Liber: Malmö.
- Bauman, Z. (1993). *Postmodern etik*. Daidalos: Göteborg.
- Bauman, Z. (1998). *Arbete, konsumtion och den nya fattigdomen*. Daidalos: Göteborg.
- Bauman, Z. (2008). *Does Ethics have a Chance in a World of Consumers?* Harvard University Press: Cambridge, Massachusetts.
- Ejvegård, R. (2009). *Vetenskaplig metod*. Studentlitteratur: Lund.
- Haller, D. & Shore, C. (2005). *Corruption: Anthropological Perspectives*. Pluto Press: London.
- Hydén, H & Larsson, S & Svensson, M (2009). *Tre av fyra struntar i lagen mot fildelning*. Dagens nyheter 2009.
- Lagerqvist, T. & Ohrling, U. (2011). *Quotations from a China Practice*. Mannheimer Swartling Advokatbyrå: Sverige.
- Lilliehöök, C. (2007). *Mei Wenti! Inga problem! Om livet i dagens Kina*. Natur och Kultur: Stockholm.
- Ljunggren, B. (2009). *Kina- vår tids drama: historia, politik, ekonomi, miljö, internetrevolution, mänskliga rättigheter*. Hjalmarson & Högberg: Stockholm.
- Mathiesen, T. (2010). *Rätten i samhället. En introduktion till rättssociologin*. 5 uppl. Studentlitteratur: Lund.
- May, T. (2001). *Samhällsvetenskaplig forskning*. Studentlitteratur: Lund.
- Ryen, A. (2004). *Kvalitativ intervju: från vetenskapsteori till fältstudier*. Liber: Malmö.
- Vago, S. (2011). *Law and Society: International Edition*. 10th ed. Pearson Education
- Yutang, L. (1936). *My Country and My People*. The Windmill Press: Kingswood, Surrey.

Elektroniska källor

Att köpa förfalskade varor- vad innebär det? (Mars 2012)

Tullverket. Hämtad 2014-05-07

<<http://www.tullverket.se/download/18.4f3ff6ed1370f42d38b1e5a/1371032637155/f%C3%B6rfalskade+varor,+vad+inneb%C3%A4r+det+att+k%C3%B6pa+tv101.92.pdf>>

Europaparlamentet och rådets direktiv- om åtgärder och förfaranden för skydd av skydd immaterialrätter (2003-01-30)

Europaparlamentet. Hämtad 2014-05-12

<[http://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/com/2003/0046/COM_COM\(2003\)0046_SV.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/com/2003/0046/COM_COM(2003)0046_SV.pdf)>

Importera från Kina (2012-03-19)

Mittens Rike, Din guide till Peking och Kina. Hämtad 2014-04-17

<<http://www.mittensrike.se/blogg/att-gora-affarer-i-kina/>>

Kampanjen mot falsk och farlig medicin på nätet (2008-09-26)

Läkemedelsverket- Medical Products Agency. Hämtad 2014-05-05

<<http://www.lakemedelsverket.se/malgrupp/Press/puffar/Kampanjen-mot-falsk-och-farlig-medicin-pa-natet---wwwcrimemedicinecom-/>>

Kinarapport nr 3, 2012

Svensk- kinesiska föreningen. Hämtad 2014-05-05

<<http://www.svenskkinesiskaforeningen.org>>

Kina, flest varumärkesansökningar i världen (2013-06-24)

Wallengren and Partners. Hämtad (2013-04-24)

<<http://www.wallengren.se/news1.html?news=20810>>

Kinas kommunistiska parti (2014)

Nationalencyklopedin. Hämtad 2014-05-20

<<http://www.ne.se/kinas-kommunistiska-parti>>

Laws and Regulations, Trademark Law of the People's Republic of China (2014-04-14)

Lund University. Hämtad 2014-04-10

<<http://en.pkulaw.cn.ludwig.lub.lu.se/display.aspx?id=14839&lib=law&SearchKeyword=trademark%20law&SearchCKeyword=>>>

Marknaden i Kina- Marknadsutvecklingen i Kina under det senaste decenniet

Quest Trading and Consulting. Hämtad 2014-04-25

<http://quest.se/Marknaden_i_Kina.htm>

MUL:s övergångstider i TRIPS-avtalet (2005-10-07)

Utrikesdepartementet- Enheten för internationell handelspolitik. Hämtad 2014-04-17

<http://www.kommers.se/upload/analysarkiv/arbetsomr%C3%A5den/wto/muls_overgangstider_i_trips-avtalet.pdf>

Ny varumärkeslag i Kina (2013-09-04)

Valea- technology and law. Hämtad 2014-04-11

<<http://www.valea.se/sv/nyheter/2013/ny-varumarkeslag-i-kina>>

Trademark Law of the People's Republic of China (2013)

Intellectual Property- Hong Kong, Beijing, Shanghai. Hämtad 2014-04-11

<http://www.bakermckenzie.com/files/Uploads/Documents/North%20America/DoingBusinessGuide/NewYork/al_china_ip_sep13.pdf>

TRIPS-avtalet (2013-06-19)

Regeringen. Hämtad 2014-04-10

<<http://www.regeringen.se/sb/d/2653/a/215504>>

TRIPS-avtalet i WTO

Kommerskollegium, National board of trade. Hämtad 2014-04-10)

<<http://www.kommers.se/verksamhetsomraden/Handelsfragor/Immateralratt/Utanfor-EU/TRIPS-avtalet-i-WTO/>>

Valutaomvandlare (2014-05-23)

Forex Bank. Hämtad 2014-05-26

<<http://www.forex.se/>>

Rättsliga regleringar

Lag om upphovsrätt, 1960:729

Sveriges Rikes Lag, Varumärkeslag (VML) SFS 2010:1877

Trademark Law of the People's Republic of China

9. Bilagor

Bilaga A

Intervjufrågor

Uppsatsen behandlar de rättssociologiska frågeställningarna nedan:

- *Hur kan rätten anses fungera som styrande instrument i Kina när det gäller varumärkesförfalskning?*
 - *Vad kan det finnas för förklaringar till att handel med förfalskade varor är socialt accepterat i det kinesiska samhället?*
1. Hur många års efterenhet har Ni av Kina?
 2. Hur ser Ni på den rådande problematiken i Kina vad gäller förfalskade varor?
 3. På vilket sätt implementeras lagstiftningen här om man jämför med tex Sverige? (använder man exempelvis praxis?)
 4. Hur ser den juridiska processen ut i korta drag?
 5. Arbetar kinesiska myndigheter preventivt för att minska problemen med förfalskade varor?
 6. Skulle man behöva utöka internationella samarbeten för att råda bot på problemet?
 7. Vilken funktion fyller TRIPS-avtalet i Kina?
 8. Det sägs att den absolut största delen av förfalskade produkter kommer från Kina och att detta är en miljardindustri, vad hade hänt om man ströp hela den falska produktionen av varor? (Kinas ekonomi? Kan det vara därför man väljer att inte agera?)
 9. Vad skulle man behöva göra för att få stopp på korruptionen kring detta ämne? Skulle man behöva ett större tänk kring detta likt det vi har i EU (vad gäller tullarbete och samarbeten exempelvis) även internationellt?
 10. Vad tror Ni är orsaken till att något olagligt får figurera fritt dagligen i Kina? Det är tydligt något som inte fungerar när man inte kan implementera lagen på rätt sätt?
 11. Är Kinas varumärkeslag tillräcklig i Ert tycke?
 12. Vad skulle Ni säga att det finns för förklaringar till att detta fenomen verkar samhälleligt accepterat i dagens Kina?

Bilaga B

Intervjufrågor till två personer på Silk Market

- *How does the law concerning counterfeit production work as a steering instrument in China?*
 - *What might be the explanation that the trade in counterfeit goods is socially accepted in the Chinese society?*
1. Presentation, what do you work with?
 2. For how long have you had a shop here at this market?
 3. How does it work with the authorities at this market, do they come here often?
 4. Are you all aware about that it is illegal to produce and sell counterfeit products?
 5. Do you have any knowledge about the law considering counterfeit production?
 6. Do you worry about getting arrested considering the indemnities you could get?
 7. What do people generally think about the fact that they are selling counterfeit goods whose brand belongs to someone else?
 8. What would you like to work with if this market were to close down?
 9. Do you have any idea about how much money this market draws in a year? How many stores are here in total?
 10. What would be the “worst case scenario” considering your store at this market?
 11. Do the authorities ever do raids here? Do you know anyone who got a punishment due to the sale of counterfeit goods?
 12. Other.